

Open huis voor nieuwe ideeën

De tentoonstelling *She spins the thread, she measures the thread, she cuts the thread* in Nest, Den Haag, gaat nadrukkelijk over verbinding - zelfs de titel is als een meanderende draad. De expositie brengt werk samen van drie vrouwelijke kunstenaars, Mila Lanfermeijer, Ana Navas en Evelyn Taocheng Wang, die elkaar al langer kennen als collega's en vriendinnen. Samen bedachten ze een tentoonstelling die draait om de begrippen 'tracing', (het onderzoeken van sporen), 'domesticity' (huiselijkheid) en 'chapters' (hoofdstukken of thema's) - wat natuurlijk ook weer vormen van verbinding zijn.

Ana Navas, **El museo de Historia Natural**, 2020

Foto Nest/ Charlott Markus 📷

Zo klinkt dat misschien nog wat theoretisch, maar de eerste geweldige ingreep is dat Nest architect Donna van Milligen Bielke vroeg voor het tentoonstellingsontwerp: zij bedacht een huis, een plattegrond, gebaseerd op de plattegrond van de Villa Tasch in Dresden, met daarin zeven kamers, die allemaal zijn gewijd aan een ander aspect van

deze thema's. Het werk van Lanfermeijer, Navas en Taocheng Wang is daarin zonder hiërarchie bij elkaar gezet - geen naambordjes, geen onderscheid.

Het resultaat is geweldig. Het begint met vervreemding: de ruimte van Nest is voor de gelegenheid te huiselijk, te intiem, voor een expositieruimte, maar te museaal voor een huis - waardoor een tentoonstelling als een tussenruimte ontstaat, een open thuis voor nieuwe ideeën en mogelijkheden. Daarvan maken de drie perfect gebruik. Elke 'kamer' heeft een eigen sfeer, waarbij wordt gespeeld met noties als huiselijkheid of vrouwelijkheid. Veel van de werken zijn gemaakt van stof en textiel, maar soms staat daar dan ineens 'green tea bitch' op geborduurd (als verwijzing naar treiterige stereotyperingen van Chinese vrouwen), of er liggen op een veelkleurige sweater rijstkorrels waarop in minieme letters de voornamen van (mannelijke) dictators zijn geschreven.

Zo nodigen de vier je uit steeds beter te kijken, steeds langer rond te dwalen - en word je langzaam ondergedompeld in een wereld die eerst nog 'anders' voelde. Subtiel maar krachtig nemen Lanfermeijer, Navas en Wang jou, de toeschouwer, mee in hun verbond. In Nest staat nu een huis waarvan ik aanvankelijk twijfelde of ik er thuis zou kunnen horen. Ik had er graag willen blijven.

Hans den Hartog Jager

She spins the thread, she measures the thread, she cuts the thread. Mila Lanfermeijer, Ana Navas en Evelyn Taocheng Wang. T/m 2/5 in Nest, Den Haag. Inl: nestruiimte.nl

Jeroen Jongeleen loopt eindeloos **rondjes**

'We moeten ons Sisyphus als een gelukkig mens voorstellen', schreef Albert Camus in *De Mythe van Sisyphus* (1942). Hij beschrijft daarin de 'absurde' toestand waarin de mens zich bevindt: wanhopig zoekend naar de zin van het leven in een universum dat daarover zwijgt. Volgens de mythe is Sisyphus door de goden veroordeeld tot het omhoog duwen van een rotsblok naar een bergtop, waar deze altijd weer naar beneden rolt. Nutteloze arbeid, maar de tragische aanvaarding daarvan is precies Sisyphus' overwinning, aldus Camus. We moeten de zinloosheid van het leven niet negeren, maar bewust ervaren.